

[Severin Hansen.]

land skulle ophæves eller føres à jour med de bestemmelser, der gælder i det øvrige land. Efter forhandling med fiskeriministeriet om dette spørgsmål har udvalget henlagt det, idet fiskeriministeren har lovet at undersøge nærmere, om det er muligt at ændre disse særlige bestemmelser. Iøvrigt henviser jeg til udvalgets bemærkninger om dette spørgsmål.

Udvalget har søgt at imødekomme en hel del af de henvendelser, man har modtaget fra ferskvandsfiskeriforeninger. Randers Fiskeriforening og Langå Sportsfiskeriforening har ønsket, at der i oktober ingen fredning skulle være for laks; fredningstiden er nu fra 1. oktober. Efter at udvalget er gjort bekendt med den fare, der er for en stadig tilbagegang i laksebestanden, har man ikke kunnet imødekomme dette ønske, også under hensyn til fiskeriministerens besvarelse af dette spørgsmål. Iøvrigt giver jo § 17 i ferskvandsfiskeriloven, hvis form er bibeholdt i det nuværende lovforslag, fiskeriministeren bemyndigelse til at ændre disse fredningstider, hvis man mener det påkrævet.

Udvalget har ved gennemgangen af alle tre lovforslag beskæftiget sig med, om de ret mange bemyndigelser, som fiskeriministeren får, er nødvendige, men efter gennemgangen af de mange forskellige forhold for fiskeriet, som jo er noget for sig selv og adskiller sig i høj grad fra andet erhvervsliv i Danmark, anser udvalget disse bemyndigelser for påkrævede. Ellers tror jeg, det vil gå således, at der evindeligt vil fremkomme forslag om ændringer, særlig i reglerne om saltvandsfiskeri, som rigsdagen vil få at beskæftige sig med.

Man ser det jo i øjeblikket, for selvom fiskerne nu godt ved, at de nye fiskerilove er under behandling i rigsdagen, idet flertallet af fiskerne i første omgang har taget stilling til dem, ophober der sig allerede nu ønsker om nye ændringer i lovbestemmelserne for fiskeriet. Man kan for de fleste af disse ønsker henvide til, at de, såvidt der er mulighed derfor, kan imødekommes igennem de bemyndigelser, som disse lovforslag giver fiskeriministeren, og ved nærmere forhandling med hovedorganisationerne og biologisk station.

Jeg skal iøvrigt henvide til den udførlige betænkning angående de tre lovforslag, som udvalget har gjort et stort arbejde med og har søgt at gøre så fyldestgørende som muligt.

På hele udvalgets vegne skal jeg anbefale de tre lovforslag til vedtagelse i det høje ting i den form, hvori de blev fremsat den

25. april i år af den højtærede fiskeriminister, med de ændringsforslag, der angår ikrafttrædelsesdatoen.

Må jeg til slut på udvalgets vegne sige tak til den højtærede fiskeriminister og fiskeriministeriets embedsmænd, der beredvilligt og interesseret har stået til rådighed for udvalget med alle mulige oplysninger, der kunne være til nytte for udvalgets arbejde. Hermed være de tre lovforslag anbefalet.

Fiskeriministeren (Knud Rée): Jeg vil gerne takke udvalget for dets arbejde og for udvalgets tilslutning til de tre lovforslag, og jeg kan gengælde den tak, udvalgets ærede ordfører rettede til mig og fiskeriministeriets embedsmænd. Det har været et behageligt samarbejde, der har fundet sted ved udarbejdelsen af disse lovforslag, og jeg har for mit vedkommende ikke nogen bemærkninger at gøre til den ærede ordførers redegørelse for udvalgets arbejde og udvalgets stilling til de rejste spørgsmål.

Men jeg vil dog gerne have lov til at lægge beslag på det høje tings opmærksomhed i nogle få minutter, idet jeg gerne vil benytte lejligheden til at redegøre for et enkelt vigtigt spørgsmål, der står i forbindelse med saltvandsfiskeriloven — nemlig spørgsmålet om at sætte den konvention i kraft, der i 1946 blev indgået i London angående fastsættelse af maskestørrelser for fiskeredskeber og mindstemål for fisk i Nordsøen.

Baggrunden for denne konventions indgåelse var, at der under krigen på grund af krigshandlingerne i stort omfang var sket en ufrivillig fredning af fiskebestanden i Nordsøen, og som følge af, at flere landes fiskerflåder var blevet ødelagt eller i hvert fald væsentligt reduceret under krigen, var disse lande også i de allerførste år efter denne afskåret fra i fuldt omfang at deltage i fiskeriet i Nordsøen. Dette forhold er imidlertid nu ændret, idet de fleste nationers fiskerflåder påny er genopbygget, ja, de har endog for flere landes vedkommende overskredet førkrigsniveauet. Dog synes denne udbygning, der på et vist tidspunkt så ud til at blive meget omfattende, nu at foregå i et væsentligt langsommere tempo og for en række landes vedkommende at være ved at ophøre.

Antallet af danske fiskerfartøjer er ikke steget meget siden før krigen, idet det kun er forøget fra ca. 15 500 til ca. 16 200 i 1950, men samtidig er imidlertid motorkraften i fartøjerne forøget fra 110 000 til ca. 200 000 HK., og mange ældre både er erstattet med nye, dertil kommer, at fiskeriets tekniske hjælpemidler er blevet stærkt for-